

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำร่างกายที่มีตัวตนคือการมีสำนึกในวัตถุธาตุ(วิญญาณปีศาจร้าย) เพราะร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวที่ปราศจากร่าง
- คำถาม:** อะไรคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ...?
- คำตอบ:** การทำให้ทั้งโลกที่ตมโประธานนั้นสโตประธาน และมีความสุขอย่างสม่าเสมอคืองานที่สูงส่งที่สุดที่เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำ เนื่องจากงานที่สูงส่งนี้อนุสรณ์ของท่านได้ถูกทำให้ยิ่งใหญ่มา
- คำถาม:** ในสองคำใดที่มีความลับของทั้งละคร?
- คำตอบ:** มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและผู้กราบไหว้บูชา เมื่อลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาลูกนั้นสูงส่งที่สุด และแล้วลูกก็กลับมามีคุณภาพปานกลางแล้วก็คุณภาพต่ำสุด มายาเปลี่ยนลูกจากการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาให้เป็นผู้กราบไหว้บูชา
- เพลง:** เปลวไฟได้ถูกจุดขึ้นในซุ่มนุ้มของแมลงเม่า...

โอมซานติ พระเจ้านั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุ และชางก้าก็มีภาพลักษณ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าเช่นกัน ที่อยู่อาศัยของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสูงกว่าของพวกเขา ท่านผู้เดียวที่เรียกว่าพระภู อิศวร ภควัน ฯลฯ เมื่อผู้คนเรียกหา พวกเขาไม่สามารถมองเห็นรูปที่ละเอียดอ่อนหรือมีตัวตนเบื้องหน้าพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกรูปของมนุษย์ว่าเป็นพระเจ้า แม้กระทั่งเมื่อพวกเขามองเห็นชั้นยาสซี พวกเขาก็พูดว่าเขาคือพระเจ้า อย่างไรก็ตามพระเจ้าเองพูดว่า:มนุษย์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ผู้คนมากมายจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนอย่างมาก ผู้ที่ไม่ได้รับกฐหรือเด็กเล็กๆได้รับการสั่งสอนให้จดจำดวงวิญญาณสูงสุดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้รับการบอกว่าดวงวิญญาณสูงสุดใดที่พวกเขาควรจดจำ พวกเขาไม่ได้มีภาพลักษณ์ในสติปัญญาของเขา ในเวลาของความทุกข์พวกเขาพูดว่า: โอ พระภู! ไม่มีรูปภาพของกฐหรือเหล่าเทพปรากฏเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าพวกเขาได้รับกฐมากมาย เมื่อพวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า” พวกเขาไม่เคยจดจำกฐของเขา แม้ว่าพวกเขาจดจำกฐของเขาและเรียกเขาว่าพระเจ้า เขาก็ยังคงเป็นมนุษย์ผู้ที่ใช้ชาติเกิดและตาย ดังนั้นสิ่งนี้หมายความว่าพวกเขากำลังจดจำร่างกายที่ทำได้ด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าที่เรียกว่าเป็นวิญญาณปีศาจร้ายทั้งห้า ดวงวิญญาณไม่ได้เรียกว่าเป็นวิญญาณปีศาจร้าย ดังนั้นนั่นคือการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุ โยคะของสติปัญญาของเขานั้นถูกหันเหไปสู่ร่างกาย หากพวกเขาคิดว่ามนุษย์เป็นพระเจ้าไม่ใช่ว่าพวกเขากำลังจดจำดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกายนั้น ไม่เลย ดวงวิญญาณอยู่ในพวกเขาแต่ละคน ผู้ที่กำลังจดจำและผู้ที่เขา กำลังจดจำ พวกเขาพูดว่าพระเจ้านั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถเรียกพระเจ้าว่าเป็นดวงวิญญาณบาป ในความเป็นจริงเมื่อพวกเขาพูดว่า “ดวงวิญญาณสูงสุด” สติปัญญาของเขาก็ไปสู่ผู้ที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน นั่นเรียกว่าสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ผู้ที่จดจำร่างกายที่มีตัวตนคือสำนึกของวัตถุธาตุ(วิญญาณปีศาจร้าย) วิญญาณปีศาจร้ายจดจำวิญญาณปีศาจร้ายเพราะพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นร่างกายที่ประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้าแทนที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ชื่อของเขาได้ถูกให้ไว้แก่ร่างกายด้วยเช่นกัน พวกเขาคิดว่าตนเองเป็นจิตวิญญาณ-spirit(มนุษย์)ของวัตถุธาตุทั้งห้า และพวกเขাজดจำร่างกายของผู้อื่น พวกเขาไม่ได้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากพวกเขาคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนพวกเขาจะจดจำพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน ความสัมพันธ์ของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นไปกับพระเจ้าก่อนอื่นใด ดวงวิญญาณจดจำพระเจ้าเมื่อพวกเขาอยู่ในความทุกข์ พวกเขามีความสัมพันธ์กับท่าน ท่านปลดปล่อยดวงวิญญาณจากความทุกข์ทั้งหมด ท่านเรียกว่าเป็นเปลวไฟด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของแสง ฯลฯ ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เมื่อพวกเขาเรียกท่านว่าเปลวไฟ ผู้คนก็คิดว่าท่านคือแสง พ่อได้อธิบายด้วยตนเองว่าพ่อคือดวงวิญญาณสูงสุด และพ่อมีชื่อว่าชีวา ชีวานั้นถูกเรียกว่ารูตราด้วยเช่นกัน ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นมีนามมากมาย ไม่มีใครอื่นมีนามมากมายเช่นนั้น บราห์มา วิษณุและชางก้าต่างมีนามเดียว ผู้ที่มีร่างกายทั้งหมดก็เพียงแต่มีนามเดียว พระเจ้าเดียวนั้นได้รับนามมากมาย คำสรรเสริญของท่านนั้นไร้ขีดจำกัด มนุษย์มีชื่อเดียวที่ถูกกำหนดไว้ ในเวลานี้ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิต ดังนั้นลูกได้รับอีกชื่อหนึ่งเพื่อที่ลูกจะลืมทุกสิ่งของอดีต ลูกตายขณะมีชีวิต เบื้องหน้าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นนี่คือชาติเกิดที่ลูกได้ตายแล้วขณะที่มีชีวิต ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกถือกำเนิดกับแม่และพ่อ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งต่างๆ ที่ลึกลับเหล่านี้แก่ลูก โลกไม่ได้รู้จักชีวา พวกเขารู้จักบราห์มา วิษณุ และชางก้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา พวกเขาเพียงแต่ได้ยินว่าการก่อตั้งเกิด

ขึ้นผ่านบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้ว่อย่างไร? ท่านคือผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะสร้างศาสนาใหม่และโลกใหม่ เพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ท่านจะสร้างสกุลบราห์มิน ลูกๆ บราห์มินจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและไม่ใช้บราห์มา เพราะลูกเป็นของท่านผ่านบราห์มา บราห์มินที่มีสำนึกที่เป็นร่างกายนอกจะไม่เรียกตนเองว่าลูกๆของบราห์มา หลานของ ชีวา พวกเขาแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาบาบา แต่เนื่องจากการไม่รู้จักท่าน พวกเขาไม่ได้เห็นคุณค่าของท่าน พวกเขาไปที่วัดของท่านและเข้าใจว่าท่านไม่ใช่บราห์มา วิษณุ ชางก้าหรือลักษมีและนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ท่านคือพ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน นักแสดงทั้งหมดมีบทบาทของตนเอง แม้กระทั่งเมื่อพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิด พวกเขาได้รับชื่อของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่ไม่ได้มีนามหรือรูปที่มีตัวตน อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อมีอนุสรณ์ของพระเจ้า อย่างแน่นอนที่ท่านต้องเคยมาและสร้าง สวรรค์ มิฉะนั้นผู้ใดจะสร้างสวรรค์? ท่านได้มาและได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้อีกครั้ง สิ่งนี้เรียกว่าไฟบุษยัญ เพราะลูกต้องสังเวยตนเองที่นี้ ผู้คนมากมายสร้างไฟบุษยัญ ทั้งหมดเหล่านั้นคือไฟบุษยัญที่เป็นวัตถุของหนทางบัคตี พ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาด้วยตนเองและสร้างไฟบุษยัญ ท่านสอนลูกๆ เมื่อไฟบุษยัญได้รับการสร้างขึ้น บราห์มิน เหล่านั้นก็ถ่ายทอดคัมภีร์และเรื่องราวทางศาสนา ฯลฯ พ่อได้เต็มไปด้วยความรู้ ก็ตะ ภควัทและคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ นั้นเป็น หนทางบัคตี ไฟบุษยัญทางวัตถุเป็นของหนทางบัคตี นี่คือเวลาของหนทางบัคตี เมื่อตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กมาถึง บัคตีก็ สามารถมาถึงจุดสิ้นสุดเช่นกัน เพียงเท่านั้นเองที่พระเจ้ามาและพบลูก เพราะท่านคือผู้ที่ให้ผลของบัคตีแก่ลูก ท่านเรียกว่า พระอาทิตย์แห่งความรู้ มีพระอาทิตย์แห่งความรู้ พระจันทร์แห่งความรู้และดวงดาวที่โชติคดียิ่ง อัจชะ พ่อคือพระอาทิตย์แห่ง ความรู้แล้วก็ต้องมีแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ดังนั้นร่างกายที่ท่านเข้ามาคือแม่ พระจันทร์แห่งความรู้ ที่เหลือทั้งหมดคือ ลูกๆ ดวงดาวที่โชติคดียิ่ง ตามการคิดคำนวณนี้ จากจุดอัมบาคือดวงดาวที่โชติคดียิ่งเพราะเป็นลูก ในท่ามกลางหมู่ดาวบางก็สว่าง กว่า เป็นเช่นเดียวกัน ที่นี้ ตามลำดับกันไป สิ่งเหล่านั้นคือพระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่เป็นวัตถุของท้องฟ้า ใน ขณะนี้สิ่งเหล่านี้คือประเด็นของความรู้อยู่ ในท่านเองเดียวกันสิ่งเหล่านั้นคือแม่น้ำ ในขณะที่สิ่งเหล่านี้คือแม่น้ำของความรู้อยู่ ได้ปรากฏขึ้นมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ดังนั้นพ่อของทั้งโลกนั้นมาอย่างแน่นอน อย่าง แน่แน่นอนที่ท่านต้องมาและสร้างสวรรค์ พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ได้หายไป รัฐบาลไม่ได้เชื่อใน ศาสนา พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่ได้มีศาสนา พวกเขานั้นถูกต้อง พ่อพูดด้วยเช่นกันว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ของบาร์ตาได้หายไป ศาสนาคืออำนาจ ชาวบาร์ตาเคยมีความสุขอย่างยิ่ง เมื่อพวกเขาอยู่ในศาสนาเทพ เคยมีอาณาจักรที่ทรง อำนาจของโลก เมื่อผู้ที่มีชีวิตที่สูงส่งที่สุดเคยปกครองอาณาจักร ศรีลักษมีและศรีนารายณ์นั้นเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุด มีผู้ที่ สูงสุดและต่ำสุดตามลำดับกันไป มีผู้ที่สูงส่งที่สุด ผู้ที่สูงที่สุด ผู้ที่อยู่ในระดับกลางและมนุษย์ที่ต่ำสุด ก่อนอื่นใดผู้ทีกลายเป็น ผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นระดับกลางและต่ำสุด ดังนั้นลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุด พวกเขาคือมนุษย์ที่ สูงส่งที่สุด แล้วเมื่อพวกเขาลงมาพวกเขาเปลี่ยนจากเทพเป็นนักรบ จากนั้นนักรบเป็นพ่อค้า แล้วเป็นสุทรและเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด รามและสีดาไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ราชาและราชินีเหนือราชาทั้งหมด ผู้ที่สโตประธานสูงส่งที่สุดคือลักษมี และนารายณ์ ลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก วงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ก่อนอื่นใดพวกเขานั้นสูงที่สุดและ พวกเขาทั้งหลายก็กลายเป็นผู้ที่อยู่ในระดับกลางแล้วก็ต่ำที่สุด ในเวลานี้ทั้งโลกนี้ดโมประธาน พ่อผู้ทีลูกเฉลิมฉลองวันเกิดของ ท่านในเวลานี้อธิบายสิ่งนี้ ลูกสามารถบอกผู้คนว่า 5000 ปีที่แล้ว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาได้มาที่นี้ มิฉะนั้นเหตุ ใดพวกเขาจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา? อย่างแน่นอนที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดจะนำของขวัญมาเพื่อลูกๆ และ อย่างแน่นอนที่ท่านจะทำงานที่สูงส่งที่สุด ท่านทำให้ทั้งโลกที่ดโมประธานนั้นสโตประธานและมีความสุขอย่างสม่าเสมอ มากเท่าที่ท่านสูงส่ง มากตามนั้นที่จะมีอนุสรณ์ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นแก่ท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาได้รู้ดปล้นสิ่งนั้น ผู้คนจูโจมผู้ อื่นเพื่อทรัพย์สินสมบัติ ผู้คนแม้กระทั่งมาจากต่างแดนเนื่องจากทรัพย์สินสมบัติที่นี้ แม้กระทั่งในเวลานั้นก็เคยมีทรัพย์สินสมบัติ มากมาย อย่างไรก็ตามมาราวันได้ทำให้บาร์ตมีค่าเช่นหอย และในเวลานี้ พ่อได้มาเพื่อทำให้บาร์ตมีค่าเช่นเพชร ไม่มีผู้ ใดรู้จักชีวาบานั้น พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นความผิดพลาดที่จะพูดสิ่งนี้ สักกูรูผู้ที่พาเรือ ข้ามผากเป็นเพียงผู้เดียว ในขณะที่มีผู้คนมากมายผู้ที่ทำให้ลูกจมน้ำ ทั้งหมดกำลังจมอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ และเหตุ นี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: พาเราไปจากมหาสมุทรของยาพิษที่ไร้รสชาตินี้ข้ามไปสู่อีกผากหนึ่งที่มีมหาสมุทรแห่งน้ำนม เป็นสิ่งที่ได้รับการจดจำว่าวิษณุเคยอาศัยอยู่ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม สวรรค์นั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนมที่ซึ่งลักษมี และนารายณ์ปกครอง ไม่ใช่ว่าวิษณุพักผ่อนที่นั้น ในมหาสมุทรแห่งน้ำนม ผู้คนเหล่านั้นสร้างทะเลสาบที่ใหญ่โตและวาง วิษณุไว้กลางสิ่งนั้น พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ของวิษณุที่ใหญ่โตมาก ลักษมีและนารายณ์ไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น อย่างมาก ที่สุดบางทีพวกเขาก็จะสูงหกฟุต พวกเขาทำรูปปั้นที่ใหญ่โตของพินดาवासด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างหุ่นจำลองของราวันที่ ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ชื่อของพวกเขาสำคัญ ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตของสิ่งเหล่านั้น ถึงแม้ว่าชื่อของ บาบานั้นสูงสุด ภาพลักษณ์เล็กๆ ก็ได้ถูกทำขึ้นสำหรับท่าน พวกเขาได้ให้ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตเช่นนั้นแก่ท่านเพื่อจะ

อธิบาย พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มีรูปที่ใหญ่โตเช่นนั้น เช่นที่ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ในทำนองเดียวกัน พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นดวงดาวด้วยเช่นกัน ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ท่านนั้นสูงส่งที่สุด ท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ภายในท่าน มีการร้องคำสรรเสริญของท่านว่าท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณที่มีชีวิต อย่างไรก็ตาม ท่านสามารถพูดความรู้เมื่อท่านให้อวัยวะท่านนั้น เช่นที่เด็กไม่สามารถที่จะพูดด้วยอวัยวะเล็กๆของเขา แต่เมื่อเขาเติบโตขึ้นเขาก็มองเห็นคัมภีร์ ฯลฯ เขาจดจำสังสารของอดีต ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: พ่อได้มาหลังจาก 5000 ปีเพื่อสอนราชาโยคะเดียวกันนั้นแก่ลูก กฎณะไม่ได้สอนราชาโยคะ พวกเขาเพียงแค่มีประสบการณ์ของผลรางวัลของเขา พวกเขาเคยอยู่ในสุริยวงศเป็นเวลา 8 ชาติเกิด จันทรวงศเป็นเวลา 12 ชาติเกิดแล้วก็เป็นเวลา 63 ชาติเกิดที่พวกเขาเคยอยู่ในราชวงศพ่อค้าและศูทร นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน ดวงวิญญาณกฎณะกำลังรับฟังสิ่งนี้และลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือสกุลบราห์มินของยุคแห่งการบรรจบพบกัน แล้วจากบราห์มินลูกจะไปและกลายเป็นเทพ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวกันก่อตั้งสามศาสนา ศาสนาบราห์มิน ศาสนาเทพสุริยวงศและศาสนาจักรบจันทรวงศ ดังนั้นคัมภีร์ของทั้งสามควรจะเป็นเพียงหนึ่ง ไม่มีคัมภีร์ที่ต่างไป บราห์มาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือประชาบิดาพ่อของทั้งหมด ไม่มีคัมภีร์ใดของเขา “พระเจ้าพูด”นั้นได้รับการเอ่ยถึงในกิตะเท่านั้น ไม่ได้มีการพูดว่า: พระเจ้าบราห์มาพูด เป็นพระเจ้าชีวาผู้ที่พูดผ่านบราห์มาและเปลี่ยนศูทรให้เป็นบราห์มิน เป็นบราห์มินผู้ที่กลายเป็นเทพและผู้ทดสอบตกจะกลายเป็นจักรบ พวกเขาตกลงสององศา ท่านอธิบายทุกสิ่งอย่างกระจ่างชัดอย่างยิ่ง! ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และก็มีบราห์มา วิษณุและชางกา พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าผู้ที่สูงส่งที่สุดเช่นกัน ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดแล้วก็กลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุดด้วยเช่นกัน ในบรรดาคนมนุษย์ทั้งหมดลักษมีและนารายณ์คือผู้ที่สูงส่งที่สุดและมีวัดที่สร้างแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม ไม่มีผู้ใดรู้ถึงคำสรรเสริญของเขา ผู้คนเพียงแค่เป็นผู้กราบไหว้บูชาเพื่อกราบไหว้บูชาพวกเขา จากผู้กราบไหว้บูชาในเวลานี้ลูกกำลังกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา มายาทำให้ลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชาอีกครั้ง ละครนั้นลูกสร้างขึ้นในวิธีนี้ เมื่อการละเล่นมาถึงจุดจบพ่อต้องมาและการขยายตัวก็หยุดลงโดยอัตโนมัติ แล้วลูกๆ ก็ต้องมาและเล่นซ้ำบทบาทของตนเอง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเองนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ลูก ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านในหนทางปกติ พวกเขาเฝ้าแต่เฉลิมฉลองสิ่งนี้ ในสวรรค์พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองวันเกิดของผู้ใด พวกเขาไม่แม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของกฎณะหรือราม พวกเขาเองจะคงอยู่ที่นั่นในรูปทางปฏิบัติ ที่นั่นพวกเขาได้มาและไปและเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองสิ่งนั้น ที่นั่นพวกเขาจะไม่ฉลองวันเกิดของกฎณะทุกปี ที่นั่นพวกเขาอยู่ในความสุขเสมอ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจะฉลองวันเกิด? ลูกๆจะได้รับชื่อจากพ่อแม่ของพวกเขา ไม่มีกฎใดที่นั่น ในความเป็นจริงสิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดกับความรู้หรือโยคะ อย่างไรก็ตามหากลูกต้องการถามว่าระบบใดที่คงอยู่ที่นั่น บาบาสจะบอกลูกว่า: ระบบใดก็ตามที่อยู่ที่นั่น สิ่งเหล่านั้นจะดำเนินไป ลูกไม่มีความจำเป็นใดที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ก่อนอื่นใดเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในสถานภาพของลูก กลับมามีค่าและแล้วจึงถาม ต้องมีระบบใดระบบหนึ่งในละคร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนและจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายใด ดาษณะที่มีชีวิตและขจัดสิ่งเก่าๆ ของอดีตจากสติปัญญาของลูก

2. ลูกต้องอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์ในไฟบูชาปัญญาของความรู้ของรูปร่างที่พ่อได้สร้างขึ้น ทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงศูทรให้เป็นศาสนาบราห์มิน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งผู้ที่ “ยกมอบ” (will) พลัง ให้แก่ทุกคนด้วยพลังใจ (will power) ของลูกเอง ปัจจุบันบางดวงวิญญาณกระหายสำหรับความร่วมมือของลูก เพราะพวกเขาไม่ได้มีพลังใดๆ ของพวกเขาเอง ลูกต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่พวกเขาด้วยพลังของลูกเอง และเหตุนี้เอง ลูก ผู้รับใช้ ผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ จำเป็นต้องมีพลัง(power)ของพลังทั้งหมด(all powers) เช่นที่ในวาระสุดท้ายของท่าน พ่อบราห์มาได้ยกมอบพลังทั้งหมดให้กับลูกๆ เพื่อที่งานยังดำเนินต่อไปด้วยพลังใจนั้น ดังนั้นทำตามพ่อในวิธีการเดียวกัน ยกมอบพลังทั้งหมดของลูกให้กับดวงวิญญาณทั้งหลายและงานรับใช้จะเสร็จสิ้นตามเวลา

คติพจน์: ที่ใดที่มีพลังของความเป็นหนึ่งเดียวกันและการเฟื่องรวม ก็จะได้รับความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***